

Földi Pálné Első Udvarlójával

Ez az első udvarlóm, nagy szerelemben voltam. Őt Schwartz Miklósnak hívták, két évvel volt nálam idősebb, 1926-ban született. Itt én még nem vagyok tizenhat éves. Miki édesapjának a Dohány utcában volt vasáru nagykereskedése, és az 1940-es évek elején kitalálta, hogy gyártsanak ilyen zománcos tűzhelyeket, sparhelteket apámmal együtt. Akkor apám eladott egy házat, s vett ilyen nagy szerszámokat, esztergagép, marógép, prés gép, nagyolló, mit tudom én. Egy nagyüzemet berendeztek a Nagydíófa utcában, dolgozott ott vagy tizenöt ember. Mikit munkatáborba vitték, az utolsó korosztályt, a huszonhatosokat is munkatáborba vitték. Bevagonírozták őket, és kivitték, nem tudom, hova akarták vinni, talán Jugoszlávia fele. És Kiskunhalason az egész vagont kizavarták, megásatták velük a sírjukat, egy nagy gödröt, és agyonverték őket puskatussal. Nem lötték őket, hanem verték. Ezt én már a felszabadulás után tudtam meg. Mert én is deportálva voltam, és mikor hazajöttem, akkor mondták, hogy Miki nincs többé. De akkor én nem voltam normális állapotban, és nem is nagyon foglalkoztam vele, mert annyi szörnyűséget láttam, hogy olyan mindegy volt, hogy valaki van, vagy nincs, nem fogtam fel. Őket exhumálták, mind hazahozták, kint voltam a temetésen. Ott vannak eltemetve a mártír parcellában, ki is van írva, hogy Schwartz Miklós.